

Anssi Kela, Puistossa

Puistossa ilta viilenee.
Pete Impimikseen hyppelee.
Kelloaan katsoo kiroillen,
sytytt rkin viimeisen.
Luokan priimus oli koulussa,
nyt kuudentoista, koniin koukussa,
eik mutsi jaksa vlitt,
faijaansa ei oo nhnytkn.

Pete pit huolen itsestn,
eilen sai viestin frendilt:n
"Nyt olis helpot massit tiedossa,
jos tuut mukaan, nhdn puistossa."
Pete pystyyn nostaa kaulukset
ja kiskoo sauhut viimeiset.
Viel kerran miettii mielessn,
ei oo mitn menetettv...

(Chorus:)
Maailma matkaa radallaan,
piv nousee uudestaan.
Ei mikn muutu milloinkaan,
kaikki silyy ennallaan.
Samat tuulet puhaltaa,
samat sateet lankeaa
ja kaikki kaunis katoaa,
kaikki kuolee aikanaan.

Kaunis nuori nainen Laura on.
Kytyn kauppaopiston,
ptti oman firman perustaa,
haki ison lainan pankista.
Mutta Laura joutuu vaikeuksiin,
ajettiin firma konkurssiin.
Nyt selvi ei laskuistaan,
lainasta puhumattakaan.

Sen vanhemmilla rahaa riittis,
mut ne ei halua auttaa tytrtn.
Ne sanoo: "Tervetuloa maailmaan,
tll prjt saa omillaan."
Laura valvoo yns rukoillen,
"Luoja auta, selvi en."

(Chorus...)

Laura saapuu prtlln,
sen puiston laitaan pysytt.
Pete nousee taakse istumaan,
kumpikaan ei sano sanaakaan
ja he ajavat pihaan huvilan,
Laura avaimensa ojentaa
ja Pete viel muistuttaa,
miss mutsi pit korujaan.

He luulivat jo selvinneens,
kun Laura nkee peileistns,
kuinka valot siniset vlht,
vaatien pyshtymn.
Laura knt kahvaa huutaen:
"Pid kiinni, Petri Ruusunen!"
Aamulla lpit hehkuttaa
ja hetken he ovat legenda...

(Chorus...)